

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Samlede Digte. Anden deel.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320930944/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Fest-Sange.

I.

Til H. C. Andersen.

2. April 1875.

Et Leve for Helten af anden April,
skjøndt aldrig han løsned Kartover,
som vandt sine Sejre i Taarer og Smil
paa Hjerternes Kongedybs-Vover!

Den ældgamle Skude fra Fantarus' Land,
med Fader Æsopus i Stavnen,
fik *Du* til at svømme som Svane paa Vand,
den lagde Du dristig af Havnen.

Et Barn kunde entre din Eventyr-Boug,
saa lavt laa paa Strømmen din Snække;
men Korsvimplen flagred' fra Slyngrosens Toug,
og Guld laa der dybt under Dække.

12*

Du takled med Lune, Du tætted med List,
og snart var Du klar til at sejle;
dit Mandskab Du hyred fra Kjælder og Kvist
og blandt de notableste Snegle.

Og hos sin standhaftige Tin-Kammerat
stod Storken med Luntten i Næbet;
og Spillet begyndte, da Alt var parat,
da Nissen var taget paa Slæbet.

Og Fjenden? Ja Fjenden var trangbrystet Spleen,
med cænøjet Madstræv til Fører;
men lystigt Du fyred, til Sejren blev din,
Du dundred for døveste Ører.

— Nu trindt over Verden de halvhundred Aar
din Eventyrsnække mon drage!
Thi takke vi Chefen med graanende Haar:
Gud glæde din Alderdoms Dage!

II.

Ved Indvielsen af N. Zahles Skoler.

10. Oktober 1877.

For Barn og for Jomfru paa Barndommens Skjel
et Hjemsted vi her ville vic,
hvor voxte de kunne til Legem og Sjæl,
og lære at tale og tiel

For Virksomheds-Sansen til Hjemmets Held!
For Hjerternes Lytten ved Livskildens Væld!
For Martha saa vel som Marie!

Og gid det maa fostre en kvindelig Slægt
ved Kundskabens sundeste Brønde,
som lydig gjør Søndags-Gjerningens Ægt,
som Søndagens Lovsang vil nynne!
Saa kjendes det maa i vort sygnende Land,
at Thyra har Døttre i Mod og Forstand,
og Dagmar i Reenhed og Ynde!

Og er det, hvor Volden har hegnat vor By,
at Huset vi kranse og bygge,
da hente vor Skole i Vielsens Gry
af Voldstedet Varsel om Lykke:
At selv den vil vorde vor Ungdom et Skjold,
at selv den vil højne en levende Vold
om Alt, hvad der groer i dens Skygge!

Og kosted' det Arbejd og Taalmod og Tid
de Mure at grunde og tætte, —
hav Tak da enhver, som gav Stenene hid,
og hver, som dem lagde tilrette!
Men højest en Tak til vor Fader og Gud,
og dybest en Bøn, at han fører det ud,
saa Plantningen Frugter maa sætte.

III.

Ved Præsten P. A. Fengers Embeds-Jubilæum.

15. Juli 1877.

I Livets Gry Du fandt din Herre,
da Jesu Venner var de Færre;
ham gav Du Haandslag i din Vaar,
ham blev Du tro til isgraat Haar;
og trøstig ud paa Dybet fo'r,
og kasted Garnet paa hans Ord.

Og altid fandt vi Dig den Samme,
ja som en Jule-Granestamme
i grønne Vaar, i Vinter hvid,
med rigest Haab i strengest Tid.
Og, som din Kirke blev dit Hjem,
var Du den Samme og i dem.

Og alt som klartes Troens Kjerte,
kom liflig Stilhed i dit Hjerter,
saa efter Stridens Piledryss
Du kunde skifte Broderkys;
thi Kjærlighed af Troens Grund
Dig blev en fredlyst Rosenlund.

Hav Tak, vor gamle Sjælehyrde,
som bar saa trofast Dagens Byrde,
og gav os i saa jævn en Skaal
saa sundt et Ord paa Kingos Maal!
Og Tak for det som er saa svært,
fordi Du er som Du har lært!

Thi vil vi os med Dig forene
i Bøn til Ham, vi Alle tjene:
Han signe Dig med Aftenfred!
Han lyse, naar din Sol gaar ned!
og bytte saa din Krone graa
med den, Sankt Stefans Øje saae!

IV.

Til Santal-Missionæren H. P. Børresen.

Ved hans Afrejse 21. Novbr. 1877.

Du, som i din Barndoms Dage
leged paa den danske Strand,
tag en Hilsen med tilbage
til det fjerne Gangesland!

Ej fra Bøg og ej fra Birke,
dem de ikke kjendes ved, —
fra Ansgars og Kingos Kirke,
fra den danske Menighed!

Sig dem, at paa Christi Stamme
er vi kun en ældre Green;
Troen, Haabet er det samme,
Kjærligheden er kun een!

Ak, i Støvet samme Leje, —
Slangens Yngel ogsaa her!
Dog til Naaden samme Veje,
og til Korset lige nær!

Naar med Sang de Herren love
paa en hellig Juledag,
sig dem i de dybe Skove:
Vi er under samme Tag!

Sig dem, at naar Mangostammen
har sin Foraarsblomst bered',
har med Bøgens Folk de sammen
Paaskemorgens Fryd og Fred!

Sig dem, vi har sammen Daaben,
sammen Altrets Naadefavn!
samme Kamp og samme Vaaben,
samme *Bøn* i Jesu Navn!

— Hils hver Sjæl, som pintseglødes!
Signe Gud din Sædejord!
Maatte vore Røster mødes
i det store Englekor!